

МІЖНАРОДНА ЕКОНОМІКА

УДК 339.73:339.5

JEL Classification: F10, F13, F53, O19

DOI: <https://doi.org/10.20535/2307-5651.35.2025.352386>**Казакова Л. О.**кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри міжнародної політики
ORCID ID: 0000-0001-7529-9543**Лешанич М. М.**кандидат політичних наук,
доцент кафедри міжнародної політики
ORCID ID: 0000-0002-0704-6154**Мельникова Н. І.**магістрант
(відповідальний автор)
ORCID ID: 0009-0008-4845-6986
Державний вищий навчальний заклад
«Ужгородський національний університет»ВПЛИВ МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
НА СВІТОВУ ТОРГІВЛЮ

У статті досліджено становлення, розвиток та функціонування міжнародних економічних організацій (МЕО) у контексті сучасної глобальної економіки. Проаналізовано ключові етапи їхнього формування: від початкового між-державного економічного співробітництва наприкінці XIX - початку XX ст. до сучасної регіоналізації та розширення функцій на початку XXI ст. Особливу увагу приділено класифікації МЕО за типами та сферами діяльності, а також їхнім основним функціям: регуляторній, координаційній, арбітражній, моніторинговій, консультативно-технічній та стабілізаційній. Значну частину дослідження становить аналіз практичних прикладів впливу МЕО на світову торгівлю, серед яких діяльність СОТ у спорах США - ЄС та інтеграція Китаю, регіональна інтеграція ЄС, антикризові програми МВФ 2008 - 2009 рр., а також координаційні ініціативи G20. Ці приклади демонструють безпосередній вплив МЕО на інституційне середовище, торговельні потоки та поведінку держав у глобальній економіці. Особливо підкреслено важливість адаптації організацій до сучасних викликів глобалізації для забезпечення стабільності, передбачуваності та ефективності світової торгівлі.

Ключові слова: Міжнародні економічні організації, Світова торгівля, Глобальна економіка, Регуляторні та координаційні функції, Стабілізація ринків, СОТ, МВФ, Регіональна інтеграція (ЄС, USMCA, AСЕАН).

Kazakova Liudmyla, Leshanych Myroslav, Melnykova Nataliia
State University "Uzhhorod National University"THE IMPACT OF INTERNATIONAL ECONOMIC ORGANIZATIONS
ON WORLD TRADE

The article is devoted to a comprehensive analysis of the role of international economic organisations (IEOs) in the contemporary global economy and their impact on international trade. It examines the historical stages of IEO development, beginning from the late 19th to the early 20th century, when interstate economic cooperation emerged alongside the first attempts at sectoral regulation through specialised international unions. Subsequent development of IEOs occurred after the Second World War with the establishment of a system of global economic governance, represented by the International Monetary Fund and the World Bank. A significant stage was the period from 1947 to 1995, during which multilateral trade was institutionalised through the General Agreement on Tariffs and Trade (GATT), and from 1995 onwards, comprehensive legal regulation of global trade was implemented under the auspices of the World Trade Organization (WTO). At the contemporary stage, there is notable regionalisation and expansion of IEO functions, as evidenced by the activities of organisations such as the European Union (EU), the United States-Mexico-Canada Agreement (USMCA), the Association of Southeast Asian Nations (ASEAN), and the G20. The study explores the key functions of IEOs, including regulatory, coordinative, arbitration, monitoring, advisory and technical, and stabilisation functions, which ensure predictability, transparency, and the efficient functioning of the global trading system. A multi-level classification of IEOs is presented, encompassing global universal organisations (WTO, IMF, World Bank), regional economic unions (EU, USMCA, ASEAN), sectoral and specialised institutions (International Labour Organization, International Energy Agency, Food and Agriculture Organization of the United Nations), and financial-coordination forums (G20, Bretton Woods institutions). The practical impact of IEOs on international trade is highlighted through case studies, including the resolution of trade disputes (WTO in the Airbus - Boeing case), the integration of new members

(China's accession to the WTO), regional integration (the formation of the EU Single Internal Market), the implementation of crisis-response programmes (IMF during 2008 - 2009), and the coordination of global policy during crises (G20). These cases demonstrate how IEOs contribute to market stabilisation, the enhancement of transparency and predictability in trade flows, and the strengthening of the roles of states and regions in the global economy. The article emphasises that the effectiveness of IEOs depends on the political will of member states and the distribution of benefits among them; therefore, these organisations must continuously adapt to the changing conditions of the contemporary global economic environment. The authors conclude that the primary objective of international economic organisations is to maintain stability and integration in global trade, to create an institutional environment conducive to market liberalisation, and to provide comprehensive regulatory, coordinative, and stabilising influence on economic processes on a global scale.

Keywords: *International economic organizations, World trade, Global economy, Regulatory and coordination functions, Market stabilization, WTO, IMF, Regional integration (EU, USMCA, ASEAN).*

Постановка проблеми. Сучасна світова економіка характеризується високим рівнем взаємозалежності національних економік, динамічною глобалізацією торгівлі та швидкими змінами у міжнародних фінансових потоках. У таких умовах роль міжнародних економічних організацій (МЕО) стає ключовою, оскільки вони формують правила, стандарти та механізми регулювання глобальної торгівлі, координують економічну політику держав і сприяють стабілізації міжнародних ринків.

Попри значні досягнення МЕО, у науковій літературі зберігається потреба у комплексному аналізі їхнього практичного впливу на конкретні торговельні процеси, ефективності застосування регуляторних та арбітражних механізмів, а також здатності адаптуватися до швидких змін глобальної економічної кон'юнктури. Існує необхідність оцінити роль МЕО у підвищенні прозорості та передбачуваності ринкових умов, регулюванні торговельних ризиків, інтеграції національних економік у глобальну систему та створенні інституційних умов для лібералізації світової торгівлі.

Таким чином, формується актуальна наукова проблема: визначення ефективності функціонування МЕО у світовій торгівлі, аналіз їхніх механізмів впливу на торговельні потоки та державну економічну поведінку, а також оцінка здатності міжнародних організацій адаптуватися до сучасних глобальних викликів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У вітчизняній та зарубіжній науковій літературі значну увагу приділено дослідженню функцій і впливу міжнародних економічних організацій (МЕО) на світову торгівлю. Щербан М. [1] підкреслює роль СОТ, МВФ та Світового банку у формуванні нормативно-правової основи, стабілізації економічних відносин та лібералізації ринків. Baker P.-A. і Hinds K. [3] акцентують увагу на взаємодії цих інституцій як ключових регуляторів глобальної економіки, що сприяє інтеграції країн з різним рівнем розвитку. Історичні аспекти розвитку міжнародних фінансових організацій висвітлюють James H. [8] та VanGrasstek C. і Pascal L. [11] демонструючи еволюцію регуляторних механізмів.

Аналітичні дослідження орієнтовані на оцінку практичних ефектів діяльності МЕО. Goldstein J.L., Rivers D. та Tomz M. [4] досліджують вплив ГАТТ і СОТ на світову торгівлю, вказуючи на різну ефективність регуляторних механізмів у держав-членів. Hendarto T. та співавтори [5] показують, що вплив політики СОТ залежить від секторів і регіонів, а Irwin D. A. [7] і IMF [6] підкреслюють важливість фінансово-стабілізаційних механізмів для підтримки торговельних потоків під час криз.

Окремі публікації звертають увагу на специфічні наслідки членства у СОТ для країн із перехід-

ною економікою у авторстві Rena R. [10], Wouters J. і Odermatt J. [12]. Anderson і Thompson [2] відзначають необхідність адаптації політики СОТ до сучасних гео-економічних і технологічних викликів, а Morgun та співавтори [9] досліджують вплив МЕО на структурні трансформації світової економіки. Ці роботи демонструють, що МЕО повинні враховувати регіональні особливості та внутрішньоекономічні політики держав-членів.

Таким чином, сучасна наукова література підтверджує ключову роль МЕО у формуванні умов міжнародної торгівлі, забезпеченні стабільності та передбачуваності ринкових процесів. Разом із тим підкреслюється неоднорідність впливу цих організацій на різні групи країн та сектори економіки, що обумовлює потребу у подальших порівняннях, глибшому аналізі практичних кейсів та врахуванні нових глобальних викликів, таких як геоекономічна фрагментація, кліматичні ризики та цифровізація.

Формулювання цілей статті. Мета дослідження полягає у всебічному аналізі впливу міжнародних економічних організацій на світову торгівлю, зокрема шляхом оцінки їхніх регуляторних, координаційних та стабілізаційних функцій, а також визначення ефективності практичних механізмів, що впливають на торговельні потоки та економічну поведінку держав. У межах дослідження передбачено визначити історичні передумови виникнення та розвитку МЕО, проаналізувати їхню класифікацію за типом, сферою діяльності та функціональним призначенням, дослідити ключові функції організацій у світовій торговельній системі та їхнє практичне застосування, оцінити конкретні приклади впливу на міжнародні торговельні відносини та структуру торговельних потоків, а також визначити обмеження та проблемні аспекти діяльності МЕО і їхню здатність адаптуватися до сучасних глобальних економічних викликів.

Виклад основного матеріалу. У сучасних умовах глобалізації та інтеграції світових ринків держави дедалі більше усвідомлюють необхідність створення механізмів, здатних забезпечити передбачуваність та стабільність економічного середовища, координувати економічну політику, регулювати торговельні потоки та мінімізувати ризики торговельних конфліктів. Міжнародні економічні організації виступають ключовими інституційними елементами сучасної глобальної економіки, формуючи нормативно-правову базу та встановлюючи стандарти, які регламентують поведінку учасників міжнародної торгівлі. Вони створюються на основі міжурядових угод, які закріплюють механізми співпраці та обов'язкові правила взаємодії держав у сфері торгівлі, фінансів, інвестицій та розвитку. Учасники цих організацій отримують не лише права,

а й відповідальність за дотримання спільних норм, що забезпечує більш ефективну інтеграцію національних економік у глобальну систему та сприяє підтриманню стабільності міжнародних ринків [1].

Поява міжнародних економічних організацій є логічним наслідком поглиблення міжнародного поділу праці, зростання економічної взаємозалежності національних економік та об'єктивної потреби в постійному інституційному механізмі координації міждержавних економічних відносин. Основні етапи становлення та розвитку міжнародних економічних організацій, включаючи формування перших спеціалізованих союзів, інституціоналізацію багатосторонньої торгівлі та сучасні процеси регіональної інтеграції, систематизовано, узагальнено та відображено в табл. 1.

Табл. 1 відображає основні етапи становлення та розвитку міжнародних економічних організацій (МЕО) та демонструє поступову еволюцію їхніх функцій і масштабів діяльності. На початковому етапі, наприкінці XIX – початку XX ст., формувалося міждержавне економічне співробітництво, що передбачало галузеве регулювання та створення перших спеціалізованих міжнародних союзів. Після Другої світової війни відбувалося формування системи глобального економічного управління, де ключову роль відігравали МВФ та Світовий банк, спрямовані на фінансову стабілізацію та розвиток міжнародних економічних відносин. У період 1947–1995 рр. спостерігалася інституціоналізація багатосторонньої торгівлі через ГАТТ, що заклало основу для регулювання світових торговельних процесів. З 1995 р., із заснуванням СОТ, забезпечується комплексне правове регулювання світової торгівлі, уніфікація норм та механізмів врегулювання торговельних спорів. Наприкінці XX – початку XXI ст. відбувається активна регіоналізація та розширення функцій МЕО, що проявляється у діяльності регіональних економічних союзів, таких як ЄС, USMCA, АСЕАН, а також у координацій-

ній ролі глобальних фінансово-політичних форумів, зокрема G20 [2; 4].

Міжнародні економічні організації (МЕО) виконують комплекс взаємопов'язаних функцій, спрямованих на забезпечення стабільного, передбачуваного та ефективного функціонування світової торговельної системи. Їхня діяльність має системний характер і охоплює як нормативно-правове регулювання, так і інституційну підтримку міжнародних економічних відносин (Табл. 2).

Як демонструє Табл. 2, міжнародні економічні організації виконують комплекс взаємопов'язаних функцій, що охоплюють регуляторні, координаційні, арбітражні, моніторингові, консультативно-технічні та стабілізаційні функції, котрі направлені на забезпечення стабільності, передбачуваності та ефективності функціонування світової торговельної системи.

У теоретичному контексті доцільно виділити класифікацію МЕО за типом та сферою, що дозволяє чітко визначити їхній механізм впливу на міжнародну торгівлю (рис.1).

На основі узагальнення, поданого на Рис. 1, міжнародні економічні організації є багаторівневими інституційними структурами, які здійснюють системний і комплексний вплив на функціонування та розвиток світової торгівлі. Їхня багатокомпонентна природа зумовлює можливість класифікації за типом, масштабом діяльності та функціональним призначенням, що, своєю чергою, дозволяє ідентифікувати специфічні механізми регуляторного, координаційного та стабілізаційного впливу на міжнародні торговельно-економічні процеси:

1) Глобальні універсальні міжнародні економічні організації формують інституційне ядро сучасної системи глобального економічного управління. До цієї групи належать Світова організація торгівлі, Міжнародний валютний фонд та Світовий банк, діяльність яких має системоутворюючий характер. СОТ забез-

Таблиця 1

Основні етапи становлення та розвитку міжнародних економічних організацій

Період	Характеристика етапу	Ключові інституції
Кінець XIX – поч. XX ст.	Початкове міждержавне економічне співробітництво, галузеве регулювання	Перші спеціалізовані міжнародні союзи
Після Другої світової війни	Формування системи глобального економічного управління	МВФ, Світовий банк
1947–1995 рр.	Інституціоналізація багатосторонньої торгівлі	ГАТТ
З 1995 р.	Комплексне правове регулювання світової торгівлі	СОТ
Кінець XX – XXI ст.	Регіоналізація та розширення функцій МЕО	ЄС, USMCA, АСЕАН, G20

Джерело: [1; 8]

Таблиця 2

Ключові функції міжнародних економічних організацій у світовій торговельній системі

Функція МЕО	Коротка характеристика
Регуляторна	Формування універсальних правил міжнародної торгівлі, зниження торговельних бар'єрів, забезпечення прозорості та недискримінаційного доступу до ринків.
Координаційна	Узгодження торговельної політики держав-членів і забезпечення багатостороннього економічного діалогу.
Арбітражна	Інституційне врегулювання торговельних спорів на основі міжнародного права.
Моніторингова	Контроль за виконанням країнами міжнародних торговельних зобов'язань.
Консультативна та технічна	Надання експертної й технічної допомоги країнам, що розвиваються, для інтеграції у світову торгівлю.
Стабілізаційна	Зменшення ризиків торговельних конфліктів і забезпечення стабільності світової економіки.

Джерело: сформовано авторами [1; 3]

Рис. 1. Класифікація Міжнародних економічних організацій за типом

Джерело: сформовано авторами [3; 9]

печує формування універсальних правил міжнародної торгівлі, сприяє лібералізації торговельних режимів, зниженню тарифних і нетарифних бар'єрів, а також виступає ключовим інституційним механізмом врегулювання торговельних спорів між державами. МВФ, у свою чергу, виконує функції фінансової стабілізації, макроекономічного моніторингу та координації валютно-фінансової політики, що опосередковано впливає на стійкість міжнародних торговельних потоків. Світовий банк доповнює цю систему шляхом фінансування проєктів розвитку, інституційного зміцнення та сприяння інтеграції країн, насамперед тих, що розвиваються, у глобальну торговельну систему [3; 6].

2) Регіональні економічні організації відіграють дедалі зростаючу роль у сучасній архітектурі світової торгівлі, забезпечуючи поглиблену економічну інтеграцію на міждержавному рівні. Такі об'єднання, як Європейський Союз, USMCA та АСЕАН, спрямовані на гармонізацію торговельної, митної та регуляторної політики держав-членів, усунення внутрішніх бар'єрів руху товарів, послуг, капіталу та робочої сили, а також формування спільних ринків. Їхня діяльність сприяє зростанню внутрішньорегіональної торгівлі, підвищенню конкурентоспроможності економік та посиленню позицій регіонів у глобальних торговельних відносинах.

3) Секторальні та спеціалізовані міжнародні організації здійснюють регулювання у конкретних галузях світової економіки, формуючи нормативно-інституційне середовище для окремих сегментів міжнародної торгівлі. Зокрема, Міжнародна організація праці встановлює міжнародні трудові стандарти, дотримання яких дедалі частіше стає складовою торговельних угод. Міжнародне енергетичне агентство координує політику у сфері енергетичної безпеки та сталого розвитку, що має безпосередній вплив на торгівлю енергоресурсами. Продовольча та сільськогосподарська організація ООН сприяє розвитку аграрного сектору, забезпеченню продовольчої безпеки та стабільності світових аграрних ринків.

4) Окрему групу становлять фінансово-координаційні організації та форуми, серед яких провідне місце посідають G20 та Бреттон-Вудські інститути. Їхня діяльність спрямована на стратегічну координацію глобальної економічної політики, реагування на фінансово-економічні кризи та формування узгоджених підходів до макроекономічної стабілізації. Через узгодження монетарної, фіскальної та структурної політики ці інституції опосередковано впливають на динаміку світової торгівлі та стабільність міжнародних ринків [7].

Практичний вплив міжнародних економічних організацій на світову торгівлю не обмежується формуванням загальних принципів і нормативних засад міжнародних економічних відносин. Він реалізується також і через конкретні управлінські рішення, програмні інструменти та інституційні механізми, що безпосередньо впливають на умови доступу держав до національних і регіональних ринків, конфігурацію міжнародних торговельних потоків, а також на поведінку держав-учасниць у межах глобальної торговельної системи. Зокрема, через механізми врегулювання спорів, фінансово-стабілізаційні програми, координацію торговельної політики та встановлення обов'язкових правил і стандартів міжнародні економічні організації формують інституційне середовище, у якому здійснюється світова торгівля. У цьому контексті особливого значення набуває аналіз конкретних практичних кейсів діяльності міжнародних економічних організацій, що дозволяє простежити трансформацію їхніх інституційних рішень у вимірювані економічні результати. Дослідження таких прикладів дає змогу виявити причинно-наслідкові зв'язки між діяльністю МЕО та динамікою обсягів міжнародної торгівлі, змінами у структурі експорту й імпорту, рівнем торговельної лібералізації, а також ступенем стабільності глобальної торговельної системи загалом (Табл. 3).

Аналіз представлених у табл. 3 прикладів впливу міжнародних економічних організацій на світову діяльність МЕО має практичне та вимірюване значення для світової торгівлі та сприяють збереженню стабільності торговельних потоків, підвищенню прозорості та передбачуваності ринкових умов, посиленню ролі держав та регіонів у глобальній економіці, формуванню інституційних умов для лібералізації та інтеграції ринків:

1) Спір США – ЄС (Airbus – Boeing) є класичним прикладом застосування арбітражного механізму СОТ у сфері врегулювання торговельних суперечок. Суперечка виникла через надання державних субсидій виробникам авіаційної техніки, що створювало нерівні умови конкуренції. Встановлення порушень та санкціонування компенсаційних мит показало ефективність механізму СОТ у стримуванні ескалації торговельних конфліктів. Вплив на світову торгівлю проявився у стабілізації ринку високотехнологічних товарів, зменшенні невизначеності для інвесторів і посиленні довіри до міжнародного торговельного регулювання.

2) Вступ Китаю до організації (2001 р.). Інтеграція Китаю у систему правил СОТ призвела до структурної трансформації глобальної торгівлі. Виконання зобов'язань щодо лібералізації тарифного режиму та

Таблиця 3

Вплив міжнародних економічних організацій на світову торгівлю

МЕО	Ситуація	Основний механізм впливу	Наслідки для світової торгівлі
COT	Спір США – ЄС (Airbus-Boeing)	Врегулювання спорів, санкціонування компенсаційних мит	Стимулювання торговельної війни, стабілізація ринку високих технологій
COT	Вступ Китаю до COT (2001 р.)	Лібералізація торгівлі, інтеграція у глобальні ланцюги вартості	Зростання світового товарообігу, посилення глобальної конкуренції
ЄС	Формування Єдиного внутрішнього ринку	Усунення внутрішніх бар'єрів, спільна торговельна політика	Розширення внутрішньорегіональної торгівлі, експорт регуляторних стандартів
МВФ	Антикризові програми 2008–2009 рр.	Фінансова стабілізація, макроекономічний моніторинг	Збереження торговельних потоків, обмеження протекціонізму
G20	Координація політики під час глобальних криз	Міждержавна координація, спільні декларації	Підтримка глобальних ланцюгів постачання, зниження фрагментації ринків

Джерело: сформовано авторами [2; 5]

відкриття внутрішніх ринків дозволило Китаю стати ключовим експортером промислової продукції, а світовій економіці - отримати нові можливості для інтеграції у глобальні ланцюги доданої вартості. Це також стимулювало конкуренцію серед країн-експортерів та сприяло більш ефективному розподілу виробничих ресурсів у світі [5].

3) Формування Єдиного внутрішнього ринку. ЄС виступає прикладом регіональної інтеграції, яка спрямована на усунення внутрішніх торговельних бар'єрів та гармонізацію нормативної бази. Створення єдиного ринку сприяло значному збільшенню внутрішньорегіональної торгівлі, підвищенню ефективності виробничих процесів та конкурентоспроможності держав-членів. Крім того, ЄС завдяки колективній торговельній політиці впливає на глобальні стандарти через угоди з третіми країнами, що підсилює його роль як регулятора міжнародної торгівлі [8].

4) Антикризові програми 2008-2009 рр. Програми МВФ під час глобальної фінансової кризи продемонстрували роль фінансово-стабілізаційного механізму у підтримці міжнародної торгівлі. Забезпечення макроекономічної стабільності, контроль валютних курсів та підтримка платіжного балансу дозволили уникнути масового протекціонізму і зберегти торговельні потоки. Це свідчить про важливість координаційної та стабілізаційної функції МЕО у періоди глобальних економічних потрясінь [9; 10].

5) Координація торговельної політики під час глобальних криз. Форум G20 демонструє приклад колективної координації провідних економік світу для підтримки функціонування глобальних ринків у кризові періоди. Узгоджені заяви щодо неприпустимості необґрунтованих торговельних обмежень та спільні заходи з підтримки ланцюгів постачання критичних товарів сприяли мінімізації фрагментації світового ринку. Це підтверджує роль фінансово-координаційних організацій у збереженні стабільності та передбачуваності глобальної торгівлі [11].

Міжнародні економічні організації впливають не лише на формування загальних правил і стандартів світової торгівлі, а й на поведінку держав, структуру торговельних потоків та інтеграцію національних

економік у глобальну систему. Водночас їхня ефективність часом може бути обмежена політичною волею держав-членів і нерівномірним розподілом вигод, тому, як і будь-які інші інституції, МЕО змушені постійно адаптуватися до змінних умов сучасного глобального економічного середовища, щоб залишатися релевантними та здатними впливати на розвиток світової торгівлі, що власне і є їх основним завданням [12].

Висновки. Проведене дослідження підтверджує ключову роль міжнародних економічних організацій (МЕО) у формуванні стабільної та передбачуваної глобальної торговельної системи. Вони створюють правові та інституційні умови для розвитку міжнародної торгівлі, сприяють інтеграції національних економік та координації економічної політики. Практичні кейси, зокрема спори COT США – ЄС, інтеграція Китаю, антикризові програми МВФ 2008–2009 рр., Єдиний внутрішній ринок ЄС та координація G20, демонструють вплив МЕО на торговельні потоки, поведінку держав і регулювання економічних процесів. Функції МЕО: регуляторна, координаційна, арбітражна, моніторингова, консультативно-технічна та стабілізаційна – спрямовані на зниження торговельних ризиків, підвищення прозорості ринків і лібералізацію торгівлі. Ефективність організацій залежить не лише від формальних механізмів, а й від політичної волі держав-членів, рівня інтеграції та здатності до адаптації у динамічному глобальному середовищі.

Практичне застосування механізмів МЕО показує реальний вплив на структуру експорту й імпорту, внутрішньорегіональну торгівлю та стабільність ринків, хоча ефекти варіюються у різних країнах і регіонах. Отже, сучасні МЕО мають постійно модернізувати інструменти, удосконалювати процедури прийняття рішень та балансувати між універсальними правилами й потребами окремих держав, зберігаючи релевантність і вплив на світову торгівлю.

Подальші дослідження можуть зосередитися на ефективності МЕО у цифровій економіці, зміні кліматичних та енергетичних умов, а також на порівнянні впливу регіональних і глобальних організацій на торговельні потоки та економічну поведінку держав.

Література:

1. Щербан М. Роль міжнародних економічних організацій у регулюванні зовнішньої торгівлі. *Modeling the development of the economic systems*. 2024. № 4. С. 210–217.
2. Anderson J., Thompson L. Adapting WTO policies to global trends. *Journal of International Trade Law and Policy*. 2022. Vol. 21. № 2. P. 158–174.
3. Baker P.-A., Hinds K. Regulators of the global economy: the IMF, the World Bank, and the WTO. *Handbook of International Social Work: Human Rights, Development, and the Global Profession*. 2011. P. 318.
4. Goldstein J.L., Rivers D., Tomz M. Institutions in international relations: Understanding the effects of the GATT and the WTO on world trade. *International Organization*. 2007. Vol. 61. № 1. P. 37–67.
5. Hendarto T., Sudjono, Fatmawati E., Judijanto L., Sukomardojo T. Economic impacts of World Trade Organization policies on global market dynamics: An econometric perspective. *International Journal of Social Science*. 2024. URL: <https://ijsoc.goacademica.com/index.php/ijsoc/article/view/1226>
6. International Monetary Fund. Review of the role of trade in the work of the Fund : IMF background paper. 2023. URL: <https://www.imf.org/en/publications/policy-papers/issues/2023/04/03/review-of-the-role-of-trade-in-the-work-of-the-fund-531177>
7. Irwin D.A. The Bank, the Fund, and the GATT: Which institution most supported developing-country trade reform?. *World Trade Review*. 2023. Vol. 22. № 3–4. P. 370–381.
8. James H. *International monetary cooperation since Bretton Woods*. Oxford : Oxford University Press, 1996. 416 p.
9. Morgun V., Zahrebelna I., Bilyk T., Khurdei V., Zub M. The role of international organizations in regulating the world economy. *Archives des Sciences*. 2024. Vol. 74. Issue 4. P. 105–111. URL: <https://unige.org/articles/Issue%204%282024%29/2024415.pdf>
10. Rena R. Impact of WTO policies on developing countries: issues and perspectives. *Transnational Corporations Review*. 2012. Vol. 4. № 3. P. 77–88.
11. VanGrasstek C., Pascal L.A.M.Y. *The history and future of the World Trade Organization*. Geneva : World Trade Organization, 2013. 404 p.
12. Wouters J., Odermatt J. Comparing the four pillars of global economic governance: A critical analysis of the institutional design of the FSB, IMF, World Bank, and WTO. *Journal of International Economic Law*. 2014. Vol. 17. № 1. P. 49–76.

References:

1. Shcherban, M. (2024). Rol mizhnarodnykh ekonomichnykh orhanizatsii u rehuliuванні zovnishnoi torhivli [The role of international economic organizations in regulating foreign trade]. *Modeling the Development of the Economic Systems*, no. 4, pp. 210–217.
2. Anderson, J., & Thompson, L. (2022). Adapting WTO policies to global trends. *Journal of International Trade Law and Policy*, vol. 21, no. 2, pp. 158–174.
3. Baker, P.-A., & Hinds, K. (2011). Regulators of the global economy: The IMF, the World Bank, and the WTO. In *Handbook of International Social Work: Human Rights, Development, and the Global Profession*, pp. 318.
4. Goldstein, J. L., Rivers, D., & Tomz, M. (2007). Institutions in international relations: Understanding the effects of the GATT and the WTO on world trade. *International Organization*, vol. 61, no. 1, pp. 37–67.
5. Hendarto, T., Sudjono, Fatmawati, E., Judijanto, L., & Sukomardojo, T. (2024). Economic impacts of World Trade Organization policies on global market dynamics: An econometric perspective. *International Journal of Social Science*. Available at: <https://ijsoc.goacademica.com/index.php/ijsoc/article/view/1226>
6. International Monetary Fund. (2023). Review of the role of trade in the work of the Fund: IMF background paper. Available at: <https://www.imf.org/en/publications/policy-papers/issues/2023/04/03/review-of-the-role-of-trade-in-the-work-of-the-fund-531177>
7. Irwin, D. A. (2023). The Bank, the Fund, and the GATT: Which institution most supported developing-country trade reform? *World Trade Review*, vol. 22, no. 3–4, pp. 370–381.
8. James, H. (1996). *International monetary cooperation since Bretton Woods*. Oxford: Oxford University Press.
9. Morgun, V., Zahrebelna, I., Bilyk, T., Khurdei, V., & Zub, M. (2024). The role of international organizations in regulating the world economy. *Archives des Sciences*, vol. 74, issue 4, pp. 105–111. Available at: <https://unige.org/articles/Issue%204%282024%29/2024415.pdf>
10. Rena, R. (2012). Impact of WTO policies on developing countries: Issues and perspectives. *Transnational Corporations Review*, vol. 4, no. 3, pp. 77–88.
11. Van Grastek, C., & Pascal, L. A. M. Y. (2013). *The history and future of the World Trade Organization*. Geneva: World Trade Organization.
12. Wouters, J., & Odermatt, J. (2014). Comparing the four pillars of global economic governance: A critical analysis of the institutional design of the FSB, IMF, World Bank, and WTO. *Journal of International Economic Law*, vol. 17, no. 1, pp. 49–76.

Стаття надійшла: 18.11.2025

Стаття прийнята: 28.11.2025

Стаття опублікована: 17.12.2025